

2481 1/8 19: 1. Beh. af F. t. L. om det kgl. Teaters Deling i et Skuespilhus og et Operahus. 2482

Aarrække har haft til Huse paa vor nationale Scene, bør forblive dér for i givne Tilfælde at kunne arbejde sammen, er Dobbeltsceneplanen særdeles tiltalende, ligesom jeg mener, at det er den Ordning, der bedst vil betale sig i det lange Løb for Ståtskassen. Jeg maa derfor anbefale, at man følger det Bunch'ske Projekt og i den Anledning køber de to Ejendomme, Nr. 5 i Tordenskjoldsgade og Nr. 7 i Heibergsgade, og straks indretter disse til Teaterdrift med to Scener.

P. Nørgaard: Efter at have hørt de nu fremkomne Udtalelser af ærede Medlemmer maa jeg til min store Sorg erkende, at det ser ud til, at vi her i Landstinget ikke vil komme længere, end man er kommet i Folketinget. Jeg har gjort mig til Talsmand for en bestemt Opfattelse, som deles af Flertallet af det Parti, jeg tilhører. Det konservative Parti har en anden Opfattelse, og efter de Udtalelser, der er fremkommet fra den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Helge Kjeldskov), maa jeg gaa ud fra, at dets Medlemmer er nogenlunde enige; de ønsker altsaa at bevare de tre Kunstarter paa Kongens Nytorv og med Statsdrift. Socialdemokraternes Ordfører (Martin Olsen) har indtaget et lignende Standpunkt. De Radikale har haft to Ordførere. De har haft den gamle prøvede Parlamentariker som Ordfører, og han har jo forstaaet udmærket, at naar en Situation er vanskelig, gælder det om at danse paa Æg, og det har han ogsaa gjort til Fuldkommenhed, det maa jeg indrømme. Men den Taler, vi hørte sidst, indtager altsaa et helt andet Standpunkt. Han anbefaler Dobbeltscenen. Det Standpunkt, jeg har indtaget, har jeg indtaget paa egne Vegne og paa det store Flertal af mit Partis Vegne. Jeg har udtrykkelig sagt, at vi er ikke enige alle. Hvorledes skulde det være muligt, at et Parti i et Spørgsmaal om det kongelige Teater skulde være fuldkommen enigt? Det er vi indenfor Landstingets Venstre heller ikke. Men jeg er Ordfører for et betydeligt Flertal af Partiet, tør jeg vistnok sige.

Naar jeg har indtaget det Standpunkt, jeg har indtaget, er det af Kærlighed til den danske Skuespilkunst. Jeg har, fra jeg var

ganske ung, fundet Belæring i at se et godt Skuespil. Paa en Skuespilscene er det netop det virkelige Liv, som fremstilles. Det er Brændsel til aandelige Værdier. Jeg er ikke gaaet i det kongelige Teater absolut for at more mig. Jeg har altid haft den Opfattelse, at naar man gaar for at se et Skuespil, saa er det ikke blot til Lyst. Vi lever nu en Gang alle sammen vort Liv paa mange forskellige Maader, men det har sin Betydning for os, at vi i et Skuespilhus ser dette Liv fremstillet. Dette er af opdragende Betydning, og paa Grund af denne opdragende Virkning betragter jeg Skuespillet som det vigtigste af de tre Kunstarter. Jeg undervurderer ikke Musikken, langt fra. Jeg gentager, at Musikken for mig er en stor Nydelse, men det er en Nydelse. Jeg hører til de Mennesker, som ikke har kunnet nøjes med 8 Timers Arbejdsdag, men tidt og ofte har maattet arbejde mange Timer i Døgnet, og hvis det træffer for mig, som det sikkert gør for mange ærede Medlemmer i dette Ting, at man beskæftiger sig med sit Arbejde i en saadan Grad, at man ikke tænker paa noget som helst andet — man tænker ikke paa, hvor smukt Solen skinner, man tænker ikke paa, hvor smukt dette Land, som vi hører til, er, men er ganske optaget af Arbejdet —, saa har det for mig været en meget stor Nydelse bagefter at gaa hen i Operaen. Det er da, ligesom man lukker af for de Hjerne-celler, der arbejdede travlt, og som nu trænger til Hvile. Men jeg har den Opfattelse, den praktiske Opfattelse, som jeg gjorde mig til Talsmand for i min første Tale, at den danske Rigsdag vil ikke gaa med til at bevilge 8 Millioner til denne Sag, den har afslaaet det, den har udsat Spørgsmaalet til 1920, men vi vil i 1920 være akkurat lige saa langt, som vi er i Dag. Den danske Rigsdag gaar ikke med til at bevilge 8 Mill. Kr., saaledes som det er foreslaaet, et Beløb, som vi i øvrigt alle ved vilde blive over-skredet. Den gaar ikke med til at bevilge disse Penge i en anstrengt finansiel Situation med Udsigt til, at det kongelige Teater stadig giver et stort Underskud. Det er et stort Minus ved det kongelige Teater, at det nu i flere Aar har givet et Underskud paa ca. 1/2 Mill. Kr. Jeg kunde